

"Tôi, ruồi nhỏ, xin hứa
sẽ luôn luôn thành thật và sẵn sàng giúp đỡ
các bạn côn trùng khác gặp khó khăn!".

Đó là lời tuyên thệ của
đội viên côn trùng.

Và tớ sẽ bán bánh để kiếm được huy hiệu mới.

Tại cuộc gặp mặt ở tổ ong sáng nay,
thầy phụ trách hỏi tó: "Mọi chuyện
thế nào rồi, ruồi nhỏ?".

"Không ổn lắm ạ, thưa thầy!",
tó trả lời thầy. "Và em không biết
tại sao lại thế!".

"Chẳng hạn như hôm qua, em đến nhà sâu vàng.
Năm nay, cậu ấy cũng rất bận rộn với hoạt động Đội
nên em nghĩ nhà cậu ấy chắc sẽ muốn mua bánh.

Trong khi chờ bố cậu ấy vào lấy ví, sâu vàng
đã hỏi em: "Cậu thấy kiểu tóc mới của tớ thế nào?".

Em đã trả lời là: **"Trông như kiểu
cậu bị xe đụng ấy!"**.

Cả cơ thể cậu ấy đổ ừng lên.
Vẻ mặt cậu ấy lúc đó thật khó coi
và bố con cậu ấy đã không mua chiếc bánh nào nữa..."

"Bữa tối hôm qua, mẹ em nấu món xúp mật hoa huyền thoại. Em ném thử một thìa nhỏ rồi nói: **"Êo, sao như ăn cát thế này!"**.

Trông mẹ em không vui vẻ gì nên em chẳng được cái bánh tráng miệng nào cả!"

“Có vẻ em đã quá thành thật rồi, ruồi nhỏ ạ”, thầy phụ trách lên tiếng.

“Sao cơ ạ, thưa thầy? Quá thành thật là sao ạ? Đó chẳng phải là một phần lời hứa của đội viên côn trùng sao thầy?”, tớ ngạc nhiên hỏi thầy.

“Đúng thế! Nhưng nói thật khác với nói ra tất cả suy nghĩ, nhận xét của mình, nhất là khi suy nghĩ, nhận xét đó khiến mẹ em hay các bạn buồn, ruồi nhỏ ạ”, thầy phụ trách ân cần nói.

"Không có gì sai khi em nói thật suy nghĩ, nhận xét của mình về ai đó. Nhưng để là một bạn ruồi nhỏ tốt bụng, em nên nghĩ tới cảm xúc của mẹ em hoặc bất kì ai khác trước khi đưa ra nhận xét của mình!"

"Ý thầy là sao ạ?",
tô hỏi lại.

"Thế này nhé, để thầy giải thích cho em hiểu!

Ai cũng có hai luồng suy nghĩ trong đầu. Một là những suy nghĩ em sẽ **NÓI RA** và một là những suy nghĩ em sẽ **GIỮ LẠI**.

Nếu em không thích điều gì đó, em nên tạm giữ suy nghĩ đầu tiên xuất hiện trong đầu lại vì em vẫn chưa nghĩ tới cảm xúc của mẹ em hoặc các bạn khác.

Em chỉ nên nói luôn ra suy nghĩ, nhận xét của mình trong trường hợp nếu em không nói ra có thể khiến ai đó bị thương hay gặp nguy hiểm, rắc rối!".

"Em vẫn chưa hiểu ạ!".

"Được rồi! Lấy ví dụ món xúp của mẹ em nhé! Em nghĩ khi em nói món đó mẹ nấu thật là tệ thì mẹ em sẽ cảm thấy thế nào?".

"Chắc chắn là mẹ không vui ạ! Nhưng em nói thật mà! Thực sự là món đó không ngon chút nào!".

"Cứ cho là đúng thế đi! Nhưng lời nhận xét của em không có chút **QUAN TÂM** nào đến cảm xúc của mẹ em! Em có thể nhìn vào điểm tích cực để nhận xét hoặc không nói gì cũng được!".

"Như thế không phải là nói dối sao ạ?", tớ hỏi lại.

